

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123011723
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123011723.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného ml. A. B. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len prokurátor), proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24.10.2024 sp. zn. 4T/80/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného mladistvého A. B. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného ml. A. B. (ďalej len ml. obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v C., ul. D., na hracej ploche florbalového ihriska B. E. F., v prítomnosti osôb G. F. nar. XX.XX.XXXX, H. I. nar. XX.XX.XXXX, B. J. C. XX.XX.XXXX, B. K. nar. XX.XX.XXXX, L., nar. XX.XX.XXXX, H. K. nar. XX.XX.XXXX, B. M. nar. XX.XX.XXXX, G. D. nar. XX.XX.XXXX a ďalších, po predchádzajúcej hromadnej fyzickej potýčke hráčov napadol protihráča poškodeného M. E., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho udrel do tváre a potom päťou pravej ruky udrel do ľavej časti tváre, a keď poškodený bol v predklone udrel ho kolenom, čím poškodenému spôsobil dvojité posunutú otvorenú zlomeninu dolnej čeľuste, následkom čoho bol poškodený liečený a obmedzený v prijímaní tuhej stravy od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX,

následne sa obžalovaný rozbehol za protihráčom, poškodeným B. B., nar. XX.XX.XXXX, a za mantinelom hracej plochy florbalového ihriska ho napadol, tak že ho sotil a keď tento bol v predklone, udrel ho kolenom do hlavy, v dôsledku čoho poškodenému zapadol jazyk a po krátku dobu nemohol dýchať, a utrpel drobné zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie do 7 dní.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. O uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného M. E. súd rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu v sume 2 822,02 eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. uvedeného poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na celý rad vo veci vykonaných dôkazov a na základe vykonaného dokazovania mal za to, že bol zistený skutkový stav veci náležite a v rozsahu

nevyhnutnom na rozhodnutie o vine, treste, ako aj o nároku na náhradu škody. Súd I. stupňa konštatoval, že ml. obžalovaný vo vzťahu k poškodenému zvolil verziu nutnej obrany, pričom pri posudzovaní okolností vylučujúcej protiprávnosť činu, teda možnosť použitia nutnej obrany, na ktorú sa odvolával obžalovaný, sa súd I. stupňa zaoberal výpoveďou samotného obžalovaného a poškodeného M. E. a tiež výpoveďami svedkov H. N., L. L. I., B. B. O., B. B., B. M., G. D., B. M. E., ktorí boli priami svedkovia incidentu medzi obžalovaným a poškodeným M. E.. Poukázal na výpoveď ml. obžalovaného ako aj výpovede jeho spoluhráčov, ktorí vo svojich výpovediach podľa názoru súdu I. stupňa sa snažili vyviníť ml. obžalovaného zo spáchania trestných činov a uviedli, že obžalovaný ako prvý dostal úder päšťou od poškodeného M. E.. Súd I. stupňa však pri týchto svedkoch poukázal aj na to, že zároveň vypovedali aj rozporne s výpoveďou obžalovaného, keď zhodne uviedli, že na toto reagoval úderom päšťou do oblasti tváre poškodeného. Skutočnosť, že poškodený M. E. udrhel päšťou do tváre ml. obžalovaného, mal súd I. stupňa za vyvrátenú výpoveďou nestranného svedka B. B. O. a tiež fotodokumentáciou o ohliadke tela ml. obžalovaného zo dňa 07.12.2022, kde neboli zadokumentované žiadne vážne zranenia, ktoré by po údere päšťou do tváre mali byť spôsobené. Napadnutie poškodeného M. E. ml. obžalovaným úderom do tváre mal súd I. stupňa preukázané výpoveďou svedkov B. M. E., otca poškodeného a B. B., spoluhráča poškodeného. Súd I. stupňa v tomto smere poukázal aj na nepriamy dôkaz a to na závery znalca MUDr. Vladimíra Popelku, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý ako mechanizmus vzniku zranenia poškodeného uviedol mechanizmus vzniku zranenia v súlade s výpoveďou poškodeného a vyjadroval sa aj ohľadom nutnosti liečenia poškodeného, čomu zodpovedala doba v rozsahu od 07.12.2022 do 09.02.2023. Čo sa týkalo výpovedi poškodeného M. E. ohľadom mechanizmu vzniku zranenia, súd I. stupňa za potrebné považoval uviesť, že poškodený tak vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne tvrdil, že zranenie mu bolo spôsobené tak, ako to bolo opísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom tento mechanizmus vzniku zranenia vyplynul aj zo záverov znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že dvojité otvorená posunutá zlomenina dolnej čeľuste vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou pri údere útočníka do dolnej čeľuste rukou zovretou päšťou. Súd I. stupňa na základe toho ustálil, že zranenia poškodenému M. E. boli spôsobené v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, pričom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k spochybneniu týchto záverov. Podľa záveru súdu I. stupňa nebol preukázaný jediný dôkaz o tom, že by útočníkom bol poškodený a v tomto prípade sa ml. obžalovaný nemal čomu brániť. Súd I. stupňa v tomto smere poukázal aj na fotografie nachádzajúce sa v spise, ako aj na videozáznam, v ktorých bolo preukázané, že poškodený M. E. utrpel zranenie tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku.

Čo sa týka ďalšej časti skutku a to napadnutia poškodeného B. B., súd I. stupňa poukázal na vykonané dôkazy a to nielen na výpoveď samotného poškodeného B. B., ale aj na výpovede svedkov B. K., B. J., D. L., P. B. a L. L. I., pričom pri ustálení skutkového stavu vychádzal aj z videonahrávky, na základe ktorej bola potvrdená verzia uvádzaná poškodeným B. B.. Z vykonaného dokazovania mal súd I. stupňa preukázané, že ml. obžalovaný zdvihnutým lakťom ľavej ruky zasiahol poškodeného B. do oblasti hrude. K tomuto záveru dospel na základe záverov znalca, podľa ktorého zranenie ramena mohlo vzniknúť po náraze ramena do tupého predmetu pri páde, resp. pri náraze o okolitý terén. Pád poškodeného nemal súd I. stupňa za preukázaný ani videonahrávkou. Vyhodnotením vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní súd I. stupňa dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal a priebeh ustálil tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Súd I. stupňa nevidel žiadny zákonný dôvod rozdeliť skutkový dej na dva samostatné skutky, teda tak ako bola podaná obžaloba, nakoľko celý skutkový dej bol nepretržitý z pohľadu času i miesta a napokon aj z konania ml. obžalovaného, ktorý bezprostredne po tom, ako fyzicky napadol poškodeného M. E., rozbehol sa za poškodeným B. B. a tohto mimo hracej plochy fyzicky atakoval. Celé toto konanie, ako jednoznačne vyplýva aj z videozáznamu, trvalo 22 sekúnd. Súd I. stupňa na rozdiel od obžaloby nemal preukázané konanie ml. obžalovaného posúdené ako ublíženie na zdraví poškodenému B. B. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. Ml. obžalovaný fyzicky napadol tohto poškodeného, spôsobil poškodenie jeho zdravia, čo si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a krátkodobé liečenie nepresahujúce 7 dní. Avšak z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu I. stupňa vyplynulo, že zranenie poškodeného bolo bez sťaženia obvyklého spôsobu života.

Súd I. stupňa následne poukázal na osobu ml. obžalovaného, predovšetkým na hodnotenie N. E. E. I. C., z ktorého vyplýva, že v roku 2021 reprezentoval školu aj krajinu na Majstrovstvách sveta v hokeji, v kategórii U-18, v H. XXXX sa zúčastnil Majstrovstiev sveta XXXX do XX rokov a koncom H. XXXX sa stal hráčom F. Q. I. O. I. R.. Ml. obžalovaný je kľudnej povahy, je rád v spoločnosti kamarátov a okrem hokeja medzi jeho záľuby patrí aj rybárstvo. Pri osobe ml. obžalovaného súd I. stupňa zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu a existenciu jednej

príťažujúcej okolnosti, a to, že svojím konaním spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na vyrovnaný pomer a mieru závažnosti týchto okolností súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody upravený podľa § 117 ods. 1 Tr. zák. (keďže trestné činy obžalovaný spáchal ako mladistvý) znížený na polovicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to v rozmedzí 2 roky až 5 rokov, pričom trest odňatia slobody úhrnný (za dva trestné činy), na samej spodnej hranici vo výmere 2 rokov s určenou skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov považoval za primerané.

Čo sa týkalo uplatneného nároku na náhradu škody, poškodený M. E. si uplatnil svoj nárok na náhradu škody v celkovej výške 3 188,82 eur. Súd I. stupňa mal za preukázanú škodu v celkovej sume 2 822,- eur, čo pozostávalo z bolestného vo výške 2 543,10 eur a cestových náhrad vo výške 197,92 eur a hotových výdavkov na liečbu v sume 81,- eur. Túto preukázanú výšku škody uložil ml. obžalovanému uhradiť. Keďže poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo vyššej sume a túto časť uplatneného nároku na náhradu škody nemal súd I. stupňa za riadne preukázanú, so zvyškom nároku na náhradu škody tohto poškodeného odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok ihneď po jeho vyhlásení odvolaním napadol obžalovaný, pričom uviedol, že jeho odvolanie smeruje do viny, trestu a náhrade škody, ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len prokurátor), ktorý do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že namieta vinu a trest v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátenia veci súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudok súdu I. stupňa považoval za neopodstatnený, pretože v prípravnom konaní, ako ani na hlavnom pojednávaní neboli podľa jeho názoru zabezpečené dôkazy preukazujúce jeho vinu. Skutok sa stal počas florbalového turnaja v B. E. F. I. C., kde po faule na H. N. nastala medzi hráčmi oboch mužstiev (strkanica), v ktorej došlo k viacerým útokom medzi jednotlivými osobami zúčastnenými na tomto incidente. Ml. obžalovaný opakovane uviedol, že bol ako prvý napadnutý poškodeným M. E. a to takým spôsobom, že ho tento udrel päťou do tváre a on v podstate tento útok vzhľadom na to, že bol v šoku, opätovoľ. Pravdivosť jeho výpovede mal za potvrdenú výpoveďami viacerých svedkov a to výpoveďami svedkov H. N., L. L. I., H. K., B. M., G. D. a G. F., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný dostal od poškodeného M. E. prvý úder do tváre a až následne, keď sa tomuto útoku bránil, tento úder opätovoľ. Za potrebné považoval poukázať aj na výpoveď B. B. O. z prípravného konania, ktorý vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že „toho B. vyprovokoval hráč B. tým, že švihol rukou do tváre, prstami alebo nechtami, B. trafiť ten moravecký hráč, neviem ako sa volal a na základe toho ten B. reagoval“. Taktiež namietal tvrdenie súdu I. stupňa, že uvedení svedkovia vo svojich výpoveďach vypovedali v snahe pomôcť vyvinieť sa ml. obžalovanému, keď uvádzali, že ako prvý dostal ranu, resp. úder päťou od M. E.. Toto konštatovanie súdu I. stupňa o pomoci svedkov vyvinieť sa obžalovanému zo žalovaného skutku nebolo ničím potvrdené.

Poukázal na to, že za nedôveryhodnú bolo potrebné považovať skôr výpoveď svedka P. B., spoluhráča poškodeného M. E., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa uviedol, že videl, ako A. chytil M. za hlavu a udrel ho kolenom do brady, ale na ďalšom pojednávaní odpovedal na otázku obhajcu, že útok na M. E. nevidel. Taktiež nepovažoval za pravdivé tvrdenie uvádzané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, že ml. obžalovaný mal udrieť poškodeného M. E. kolenom v predklone. Toto tvrdenie vychádza len z výpovedí samotného poškodeného M. E. a svedka M. E. N.. Vo vzťahu k dôveryhodnosti výpovede svedka M. E. st. považoval za potrebné uviesť, že napadnutie svojho syna popisoval iným spôsobom ako ostatní svedkovia vypočutí na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní.

Celý videozáznam má 22 sekúnd a v tomto časovom rámci sa nemohli odohrať všetky skutočnosti, ktoré uvádzajú svedkovia svedčiaci v prospech poškodeného.

Verzií útoku na B. B. v rámci výpovedí svedkov je v podstate toľko, že jedna druhej protirečia a každý zo svedkov si domyslel priebeh skutku v snahe pomôcť poškodenému B. B. a podporiť jeho výpoveď. Opätovne poukázal na videozáznam, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní a z ktorého žiadnym spôsobom nevyplýva úder kolenom na tvár, resp. hlavu poškodeného B. B., ale iba sotenie do poškodeného, ktoré však nemá takú intenzitu, aby ho bolo možné považovať za trestný čin alebo trestný čin ublíženia na zdraví.

Pokiaľ by u poškodeného B. B. došlo k zapadnutiu jazyka, teda k tomu, že by nejaký čas nemohol dýchať, nedohral by turnaj vo florbale až do konca.

V závere podaného odvolania ml. obžalovaný opätovne poukázal na to, že len odvracal priamo hroziaci útok na jeho osobu a tak nejde o trestný čin, ale o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu v zmysle § 25 Tr. zák.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania poukázal na rozhodnutie súdu I. stupňa, pričom uviedol, že sa nestotožnil s právnym názorom súdu I. stupňa, ktorý konanie obžalovaného popísané v bode 2. obžaloby kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. kvalifikoval v napadnutom rozsudku len ako pokračovací prečin výtržníctva. Z kamerových záznamov ako aj z fotografií, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu, je zrejmé, že obžalovaný za mantinelom kolenom útočil na osobu poškodeného B. B., ktorý sa v tom čase nachádzal v predklone a uvedeným kolenom ho aj trafil do oblastí hlavy, v dôsledku čoho poškodenému zapadol jazyk, po krátku dobu nemohol dýchať a následne rýchlym zásahom spoluhráčov mu bola poskytnutá pomoc. Prokurátor vyslovil názor, že spôsob vedenia útoku, a to kopom kolenom na tvár poškodeného mohol ml. obžalovaný spôsobiť ublíženie na zdraví tak, ako to predpokladá ustanovenie § 123 ods. 2 Tr. zák. V danej veci najskôr obžalovaný útočil na poškodeného M. E., ktorému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a až po dokonaní tohto útoku sa rozbehol za poškodeným B. B., ktorého napadol tak, že ho kolenom udrel do oblasti hlavy a teda išlo o dve samostatné konania tak, ako boli opísané v obžalobe. V prípade, ak by súd I. stupňa neupravoval skutkovú vetu obžaloby, pri ukladaní trestu by bolo tak dôvodné postupovať aj podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

V závere písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu obžalovaného zaslal poškodený M. E. prostredníctvom svojho splnomocnenca vyjadrenie. Uviedol, že s obhajobou ml. obžalovaného sa vysporiadaval už súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Základným a objektívnym dôkazom, ktorý vyvracia obhajobu ml. obžalovaného, je podľa jeho názoru fotodokumentácia z prehliadky tela ml. obžalovaného bezprostredne po skutku, na ktorej niet žiadnych stôp po fyzickom násilí na tele ml. obžalovaného. Poškodený M. E. vo svojom vyjadrení poukázal na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, kde poukázal na výpovede spoluhráčov ml. obžalovaného v kontraste so svojou vlastnou výpoveďou, pričom mechanizmus vzniku jeho zranenia bolo vyhodnotené na základe znaleckého posudku znalca MUDr. Vladimíra Popelku. Čo sa týkalo časti skutku a to útoku na poškodeného B., tu poukázal na komplexnosť vyvrátenia obhajoby ml. obžalovaného, kde ako jediný ml. obžalovaný uvádzal, že B. mal len sotiť do hrude. Táto obhajoba ml. obžalovaného však bola vyvrátená okrem iného aj videozáznamom, ktorý zachytil skutok. V záverečnom návrhu svojho vyjadrenia navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom poukázal na písomné dôvody podaného odvolania, ktoré však modifikoval v tom smere, že čo sa týka konania obžalovaného voči poškodenému M. E., toto konanie malo byť kvalifikované ako pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a čo sa týkalo konania ml. obžalovaného voči poškodenému B. B., pokiaľ by malo konanie kvalifikované ako pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., vo vzťahu k tomuto poškodenému by malo byť kvalifikované aj ako jednočinný súbeh s prečinom výtržníctva v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák., avšak vo vzťahu k tomuto poškodenému považoval za potrebné doplniť dokazovanie a to znaleckým skúmaním a preto v tejto časti navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa. Čo sa týkalo odvolania obžalovaného, toto navrhol, vzhľadom na odvolacie dôvody prokurátora, ako nedôvodné zamietnuť. V konečnom návrhu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného taktiež poukázal na písomné dôvody podaného odvolania, v ktorom boli rozobraté všetky rozhodné skutočnosti a preukázané tvrdenia ml. obžalovaného, že konal tak, že odvracal útok, ktorý hrozil jeho osobe. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Ohľadom odvolania prokurátora uviedol, že sa zhodli síce v spôsobe, akým má odvolací súd vo veci rozhodnúť, teda že má zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, avšak sa nezhodol s dôvodmi, ktoré uvádzal prokurátor.

Ml. obžalovaný na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom poukázal na písomné dôvody podaného odvolania, ako aj na to, čo uviedol jeho obhajca na verejnom zasadnutí a v konečnom návrhu opakovane uviedol, že stále tvrdí, že sa bránil a nie útočil.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami – obžalovaným a prokurátorom preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav vecí v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Súd I. stupňa poukázal na všetky vo veci vykonané dôkazy, tieto hodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, pričom vykonané dôkazy tvoria reťaz logických dôkazov, na základe ktorých dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

Na obžalovaného bola na súde I. stupňa podaná obžaloba za konanie právne kvalifikované v bode 1/ ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. voči poškodenému M. E. a v bode 2/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. za konanie voči poškodenému B. B..

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku precízne poukázal na to, z akých dôvodov konanie obžalovaného uvedené v bode 1/ a 2/ obžaloby mal za jeden skutkový dej, pričom poukázal na skutočnosť, že potom ako obžalovaný dokončil svoje konanie voči poškodenému M. E., sa bezprostredne rozbehol za protihráčom a to poškodeným B. B. a následne sa dopustil konania tak, ako je uvedené v druhej časti skutku uvedeného v napadnutom rozsudku.

Na základe správne a zákonne zisteného skutkového stavu súd I. stupňa dospel k zákonnej právnej kvalifikácii konania ml. obžalovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde súd I. stupňa podrobne a precízne rozobral jednotlivé vo veci vykonané dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil, ako na správne bez toho, aby tieto úvahy opätovne rozoberal v uznesení. Vina obžalovaného bola správne uznaná súdom I. stupňa, pričom odvolací súd nedal za pravdu prokurátorovi, že konanie obžalovaného malo byť rozdelené na dva samostatné skutky voči dvom rôznym poškodeným.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku sa podrobne venoval aj obrane obžalovaného, že sa vlastne ml. obžalovaný mal brániť útoku poškodeného M. E., pričom aj odvolací súd bol toho názoru, že neobstojí obhajoba obžalovaného, že išlo o nutnú obranu. Je pravdou, že v danej trestnej veci boli produkované dve skupiny dôkazov, pričom súd I. stupňa tieto správne vyhodnotil.

Aj výrok o treste tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku, vychádza zo zákonných ustanovení Trestného zákona, pričom súd I. stupňa správne upriamil pozornosť na osobu páchatela, ktorý je v tomto

prípade mladistvý obžalovaný, v čase spáchania skutku študent strednej školy reprezentujúci školu ako aj Slovenskú republiku na rôznych majstrovstvách sveta v hokeji. Odvolací súd sa plne stotožnil so zistenou jednou poľahčujúcou okolnosťou a to uvedenou v § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že obžalovaný pred spáchaním činu viedol riadny život ako aj s tým, že súd I. stupňa prihliadal na prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že obžalovaný svojim konaním spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na skutočnosť, že ml. obžalovaný spáchal trestný čin vo veku 17 rokov, súd I. stupňa správne upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu pri prísnejšom trestnom čine teda zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. 4 roky až 10 rokov v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. na 2 roky až 5 rokov a tak správne ukladal trest ml. obžalovanému na samej spodnej hranici, a to výmere 2 roky. Aj odvolací súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je postačujúce pôsobiť na neho trestom výchovným a nie represívnym a tak skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov považoval za primeranú a postačujúcu. Odvolací súd skúmal aj možnosť uloženia alternatívneho druhu trestu, avšak vzhľadom na osobu ml. obžalovaného nepovažoval za možné uloženie akéhokoľvek iného druhu alternatívneho trestu.

Čo sa týkalo výroku o náhrade škody, aj tento odvolací súd považoval za správny a zákonný, nakoľko súd I. stupňa uložil ml. obžalovanému povinnosť uhradiť škodu v preukázanej výške a to v sume 2 822,02 eur pozostávajúcej z bolestného vo výške 2 543,10 eur, čo je za 105 bodov po 24,22 eur a z cestovných náhrad vo výške 197,92 eur a hotových výdavkov na liečbu vo výške 81,- eur. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo vyššej sume, a to aj za ďalšie cesty do zdravotníckych zariadení ako aj k advokátovi, ktoré však súd I. stupňa nemal za preukázané žiadnymi dôkazmi a dokazovanie v tomto smere by bolo nad rámec adhézneho konania. Z uvedeného dôvodu súd I. stupňa správne odkázal poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti, odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného a prokurátora ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.